

סמ"ר ולסיוק יהונתן (סרגיי) פוקס
5493102
בן יוליה ווסילי
נולד ב- ד' באלול תשמ"ד 1.9.1984
שרת ביחידת "אגוז" (621)
נפל ב- כ"ד בתמוז תשס"ו 20.7.2006
בעת פעילות קרבית.

יהונתן (סרגיי) וולסיוק

בן ליוליה ווסילי ואומץ אצל דלית גל, נולד ב- 1.9.84 די באלול תשמ"ד.
יהונתן נולד והתחנך באוקראינה.
אהב לעסוק בספורט ובצילום.

עלה לארץ בתאריך 14.7.03 במסגרת תוכנית נעל"ה, כשהוא בן 19 והוא
מותיר מאחוריו את הוריו ואחיו בארץ הולדתם.

יהונתן אומץ ע"י דלית גל מקיבוץ להב, ביחד עם אלונה, גם היא עולה
חדשה, וביחד עם בתה בת ה-10 היו למשפחה אחת. בתאריך 27.11.03
התגייס יהונתן לצה"ל. דלית מספרת על הצעד האמיץ של סרגיי (יהונתן),
נחוש ושלם עם החלטתו, ועל הקושי העיקרי: "אני יודעת שאמא שלו
לחצה עליו לחזור לאוקראינה, אבל הוא לא הסכים לשמוע על זה. הוא
שמח להתגייס לצבא..."

למד בבית הספר "מבואות הנגב". מנהל בית הספר, עידו ארגמן, סיפר
על סרגיי: "הוא התמצית של הציונות המודרנית. בזכות כוח רצון
ואישיות מקסימה הוא הצליח להשתלב בהצלחה בכל המעגלים..."
לאחר הלימודים התגייס לצה"ל ליחידה מובחרת, משם עבר ל"אגוז".

אהב את הצבא, והרגיש גאווה לשרת בין שורותיו. חבר: "הוא היה
נחוש ונכון לתרום ולהתגייס..."

את האהבה לצבא, מספרים חבריו, ספג יהונתן מאביו, איש צבא קבע
בצבא אוקראינה.

את הוריו פגש בפעם האחרונה לפני מספר חודשים, כאשר קיבל חופשה
מיוחדת מהצבא.

היו לו תוכניות גדולות לחיים, שאף לעבוד ולעבור למגורים משותפים עם
חברתו.

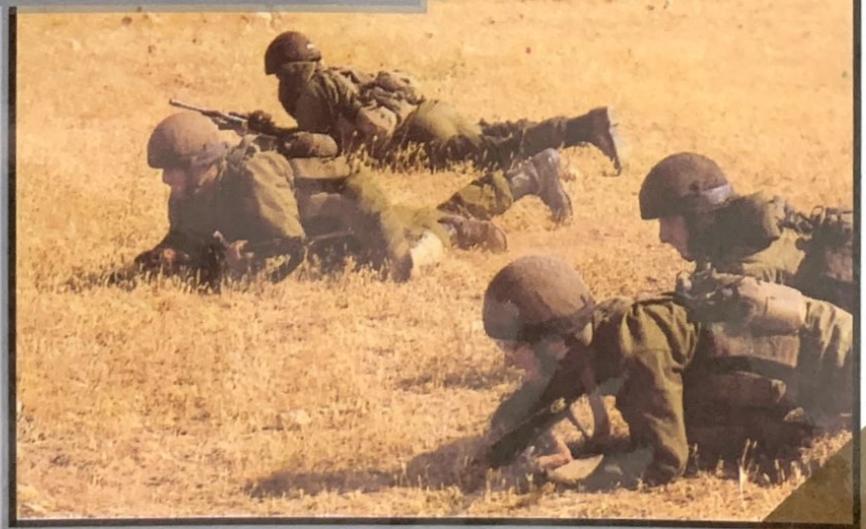
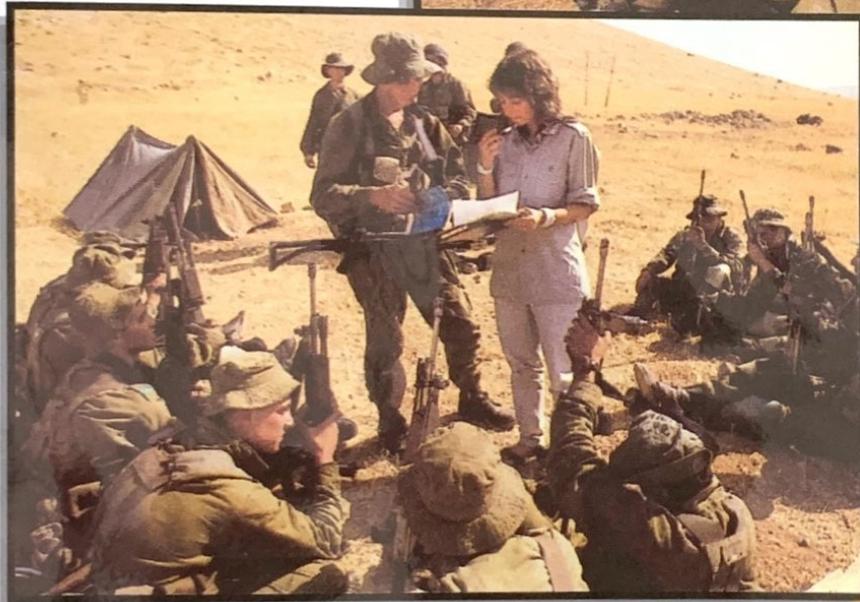
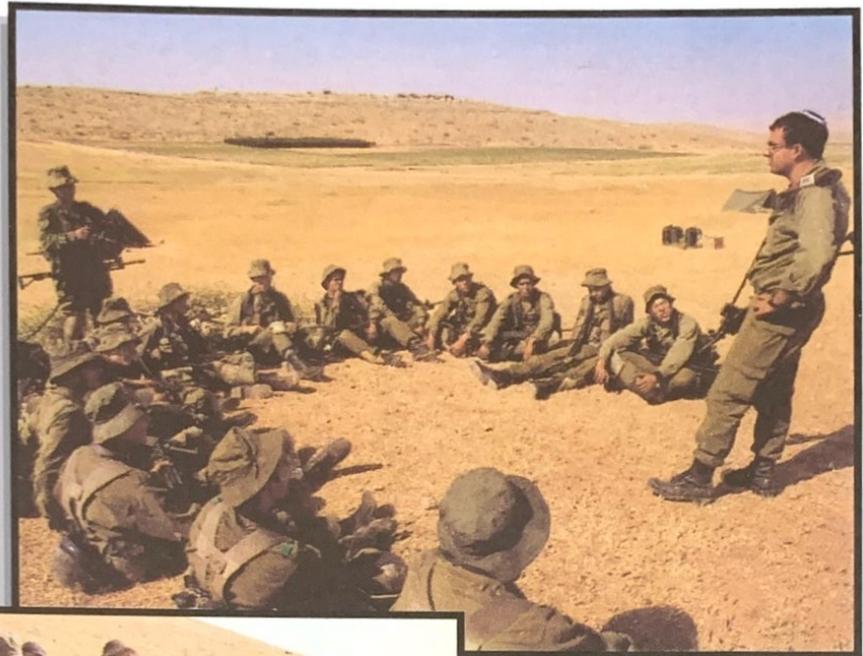
אמו מספרת על בן "שאהב את הארץ הזאת, ותרם את חלקו להגנתה".
לאחר התלבטות קשה החליטה שבנה "קבר בקיבוץ להב.

נפל בכ"ז בתמוז תשס"ו, 26.7.06, בקרב על מרון א-ראס.
הותיר אחריו אב, אם ואח צעיר בארץ הולדתו, אוקראינה. כמו-כן,
השאיר יהונתן משפחה מאמצת כאובה: אם, בתה ואחות (גם מאומצת)
חורגת.

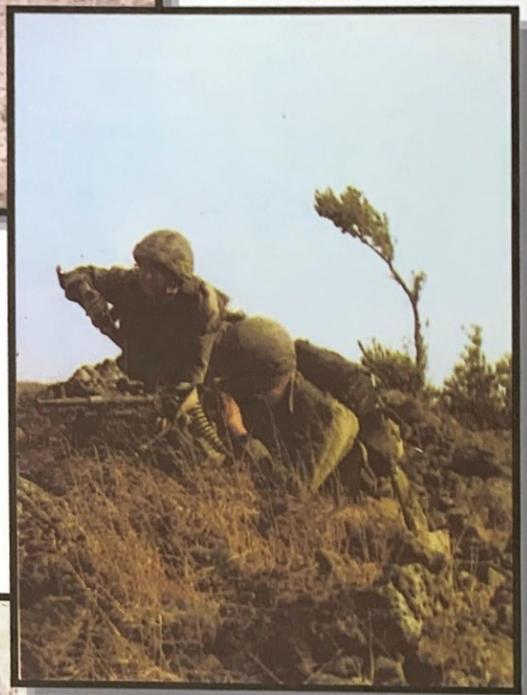
הובא למנוחות עולמים בחלקה הצבאית של קיבוץ להב ב-25.7.06.

יהי זכרו ברוך

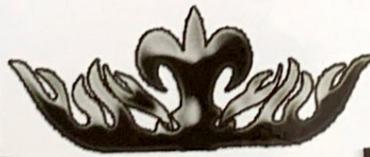
בא"ח 1 - שלב א' - טירונות

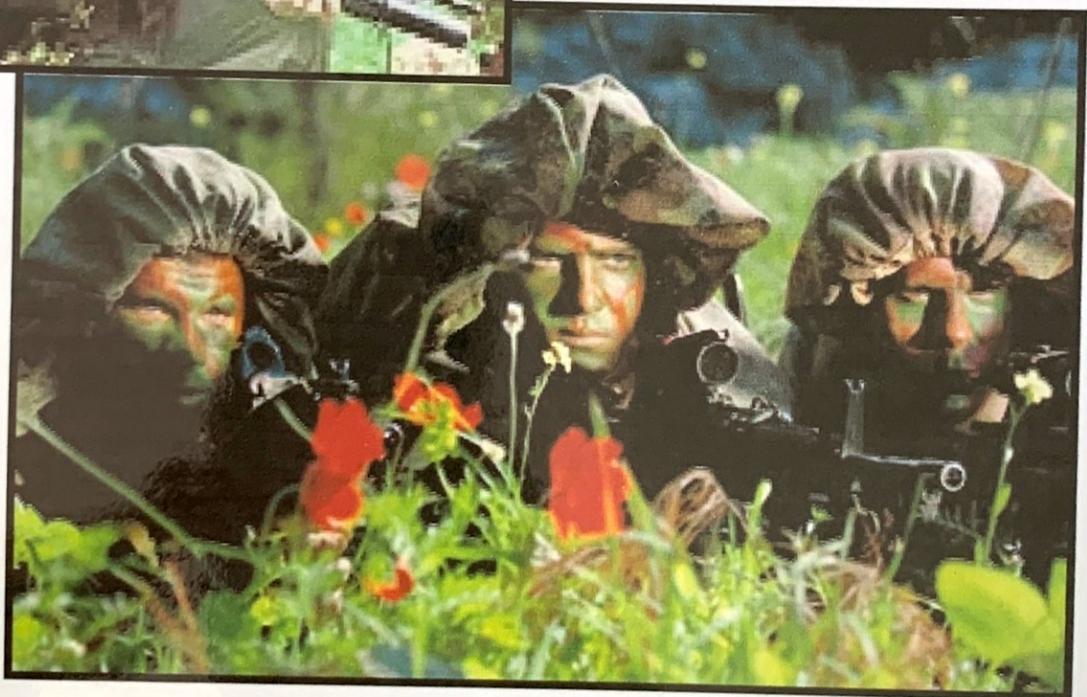
אימוני סוף מסלול

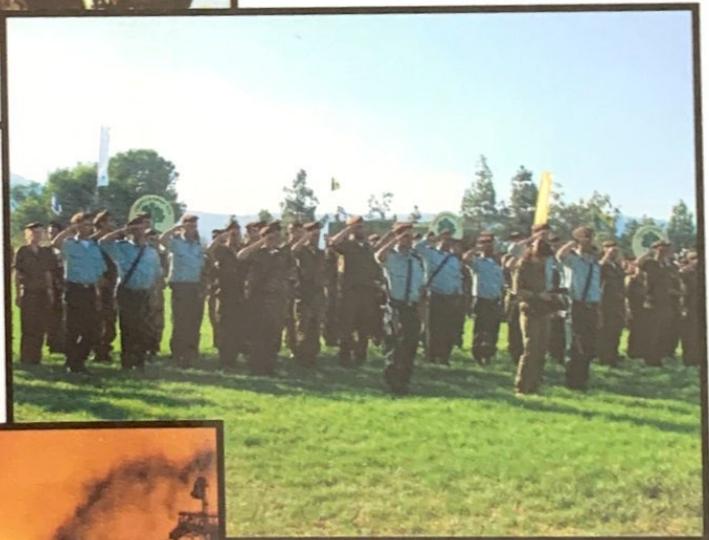
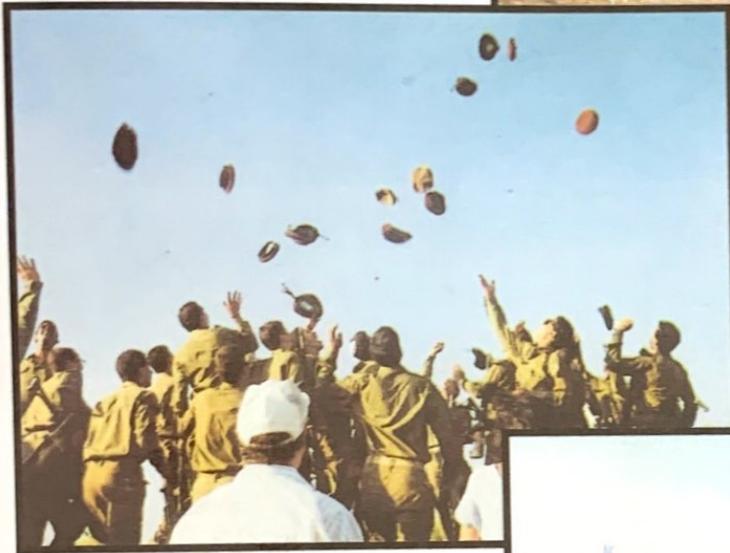
בסיס אגוז

חיילי "אגוז" באימון

טקס סיום מסלול

הרקע ללחימה

משבר ישראל-לבנון 2006 הוא מצב מלחמה מתמשך בלבנון ובצפון ישראל. המשבר כולל התקפות של החיזבאללה על צה"ל ועל ישובים בישראל, ושל צבא הגנה לישראל על החיזבאללה, על ישובים בלבנון, ועל מטרות תשתית בלבנון.

המשבר החל ב-12 ביולי בפעולת חיזבאללה שכללה התקפה על סוור של צה"ל בתוך גבולה של ישראל, חטיפת שניים מהחיילים בסוור והריגת שלושה, תוך כדי פעולת הסחה של שיגור רקטות לכל אזור הצפון. על פי החיזבאללה, העילה למבצע היה שחרור אסירים פלסטינים ולבנונים הנמצאים בישראל. בעקבות החטיפה צה"ל פתח ב-13 ביולי ב"מבצע שכר הולם" (לאחר מכן שונה שמו ל"מבצע שינוי כיוון") כנגד החיזבאללה בלבנון והמשבר התפתח להתקפה כוללת של ישראל על יעדים בכלל שטח לבנון ומנגד ירי מסיבי של החיזבאללה על כל צפון ישראל.

בשלבים הראשונים של המבצע עיקר ההתקפה הישראלית התרחשה דרך הפצצות של חיל האוויר והפגזות ארטילריה מהים והיבשה - חיל האוויר ביצע אלפי גיחות הפצצה והשמיד אלפי מטרות. ברם, ככל שהתמשכה הלחימה גדל היקף הפעילות הקרקעית של כוחות רגלים, שריון והנדסה קרבית בדרום לבנון וכפריה. בקרבות העזים שהתפתחו שם נהרגו עשרות חיילי צה"ל ולדברי צה"ל כמאות מחבלי חיזבאללה. חלק מהכפרים, ששימשו כמעוזים ומחסני נשק של החיזבאללה, חרבו בעקבות הלחימה. במהלך הלחימה השמידו ותפסו חיילי צה"ל כמות רבה של אמצעי לחימה ובהם רקטות, טילי נ"ט, רובים, תחמושת ומשגרי רקטות ניידים. המבצע מחולק לארבעה שלבים -

שלב א' - פתיחה: 12 ביולי - תקיפת פתע של חיזבאללה. ישראל עדיין מגבשת את תגובתה.

שלב ב' - בליץ אווירי: 13-18 ביולי -

תקיפה אווירית מסיבית של ישראל בניסיון הכרעה ללא כוחות קרקעיים. מנגד - מטחי רקטות על יישובי הצפון ועד חיפה.

שלב ג' - תחילת יוזמה קרקעית: 19-31 ביולי -

פשיטות קרקעיות מוגבלות של ישראל: קרבות קשים במרון א-ראס ובינת ג'ביל מנגד - המשך מטחי הרקטות. תחילת גיבוש תפיסה בינלאומית כיצד לסיים את הסכסוך באמצעות כוח בי"ל.

שלב ד' - הסלמה והרחבה: 1 באוגוסט ואילך -

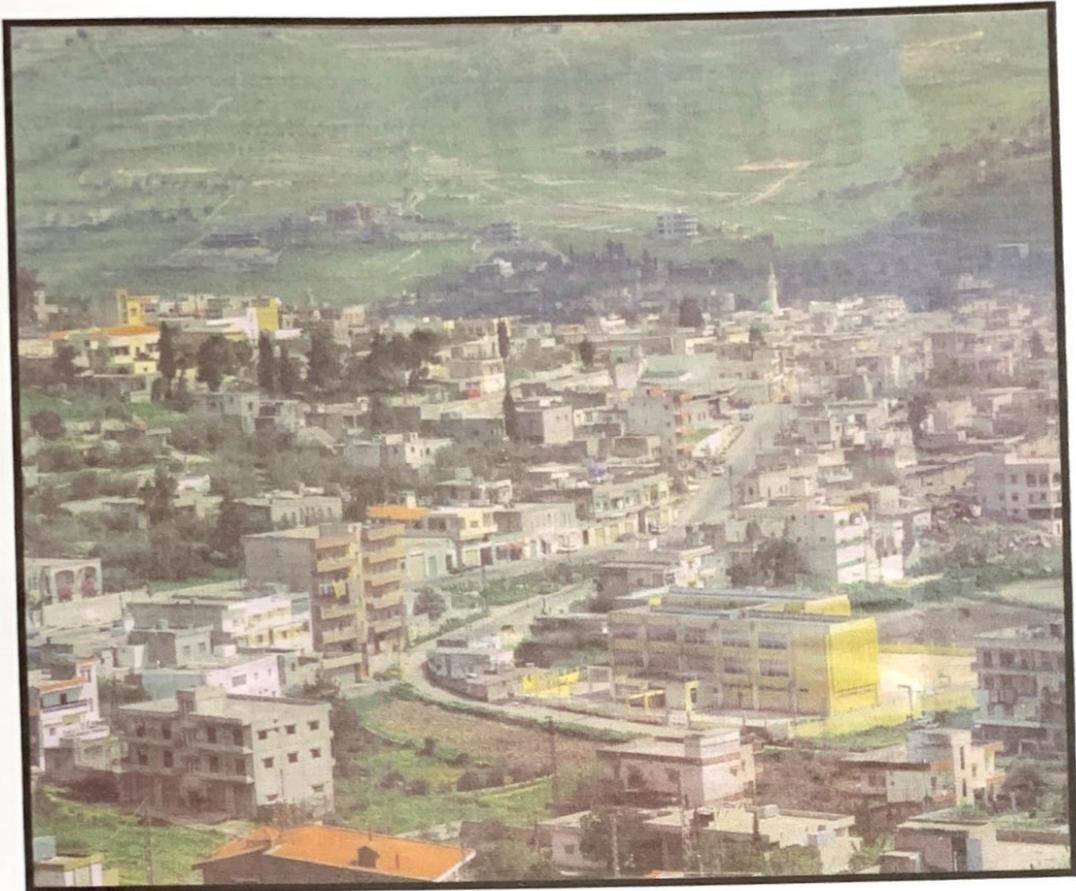
הצטרפות כוחות מילואים של ישראל לפשיטות בלבנון. השתלטות קרקעית נרחבת של ישראל על דרום לבנון, ומבצעים מיוחדים. מנגד - החמרה והרחבה במטחי הרקטות על ישראל. האצת המגעים הבינלאומיים לסיום הסכסוך.

במהלך המבצע, הפגיו צה"ל דרך הים, האוויר והיבשה מטרות הקשורות לארגון החיזבאללה ותשתיות לבנוניות, והביא מאות אלפי תושבים בדרום לבנון לנטוש את כפריהם בעקבות אזהרות שפירסם ולנוק כלכלי לתשתיות אזרחיות שנאמד במיליארדי דולרים. במהלך ההפגזות הכבדות על כפרי וערי לבנון על ידי צה"ל נהרגו לדברי ממשלת לבנון מאות לבנונים. במקביל, ירה חיזבאללה על ערים וישובים בצפונה של ישראל אלפי רקטות, שחלקן גרם להרג של עשרות אזרחים ועוד מספר חיילי מילואים, ולפגיעה באלפי אזרחים אחרים. כתוצאה מכך, רבים עזבו את יישובי הצפון והוכרו מצב מיוחד בעורף בצפונה של ישראל, לרבות חיפה.

הכלכלה והתיירות בשתי המדינות ספגו מכה קשה. בשתי המדינות, המבצע רק הקשיח את העמדות חזיק את התומכים בלחימה. בישראל זכה המבצע בסקרים לכ-80-90 אחוזי אהדה בקרב הציבור, ובלבנון ישנה תמיכה של כ-70 אחוז מהציבור לפעולת חטיפת החיילים של החיזבאללה כאמצעי לשחרור אסירים לבנונים מהכלא הישראלי. אם בתחילת המבצע, היו בלבנון הסתייגות ממעשי חיזבאללה, בעיקר בקרב הדרחים (ואליד ג'ומבלט) והנוצרים, בהמשך הפך חיזבאללה לגוף לגיטימי יותר, שבשיאו הודה פואד סניורה, ראש ממשלת לבנון, ללוחמי חיזבאללה, על "תרומתם ללבנון".

המשבר התנהל במקביל למבצע גשמי קיץ שערך צה"ל ברצועת עזה שנועד להילחם ברקטות הקסאם ולשחרר את החטוף גלעד שליט.

אזור הלחימה בלבנון

לוחמי גולני בתוך בית בלבנון:

הלחימה על אדמת לבנון גובה מחיר דמים: לפחות שניים נהרגו אתמול

לוחמי סיירת אגוז נהרגו בתוך לבנון

יום לאחר נפילתם של שני חיילי מגלן, גם סיירת אגוז ספגה מכה כואבת באותו המקום: הכפר הלבנוני מרון א־ראס שמצפון לאביבים • מחבלי חיזבאללה שיגרו טילים לעבר לוחמי אגוז: לפחות שניים נהרגו, 5 נפצעו • החילוץ נמשך שעות, תחת אש תופת • שלושה לוחמים נוספים נפצעו בשני מארבים אחרים

הקרב במרון הא־ראס

1 חכת האש הראשונה
אש נפתחה לעבר כוח שפעל בפאתי הכפר מרון א־ראס. מהאש נהרגים 2 חיילים

2 חכת האש השנייה
נפתחה שוב אש לעבר הכוח. מהאש נפצעים עוד מספר חיילים

3 החילוץ
הכוח מצליח לחבור לסנקים בחסות אש ארטילרית כבדה. החילוץ המורכב שנעשה תחת ידי פצמרים אך כשעתיים

"לא יוצאים מפה עד שלא מוציאים את גופת חברנו"

כוח גדול של סיירת אגוז נכנס ביום חמישי לכפר מרון א-ראס, במטרה לטהרו ממשגרי הקטיושות. אבל הקרב הסתבך וחמישה לוחמים נהרגו. החיילים לא וויתרו וסירבו להתפנות עד למציאת חברם המת. בכיר בצה"ל: האירוע עוד ייחקר, אבל לחיילים מגיע צלי"ש.

בצה"ל עוד יתחקרו את המפקדים שהחליטו לשלוח את לוחמי יחידת אגוז בדרך שבה בחרו, אבל כבר כעת עולה כי הלוחמים והמפקדים הזוטרים יזכו להערכה יוצאת דופן, וככל הנראה גם לצלישי"ם, על אומץ הלב שהפגינו בקרב.

גורמי צבא בכירים אומרים כי התנהלות החיילים תיזכר עוד שנים רבות ותילמד במורשת קרב. הכוח, בפיקודו של סא"ל מרדכי כהנא, נכנס עם שלוש פלוגות לתוך הכפר מרון א-ראס ביום חמישי בצהריים, במטרה לטהר את הכפר מלוחמי חיזבאללה ששיגרו קטיושות לעבר הצפון. עדויות הלוחמים מתארות תמונה של קרב קשה שבו הפגינו אומץ לב נדיר וחילוץ חבריים הפצועים, ובעיקר בסיכון חייהם בחיפוש אחר גופתו של אחד הלוחמים שנהרג. בקרב נהרגו חמישה חיילים, יממה אחת בלבד לאחר מותם של שני לוחמי מגלן באותו אזור, מול אותם לוחמי חיזבאללה עקשנים.

"זה היה בנוהל קרב קצר. הבנו שיש מצוקה בתוך הכפר, וקיבלנו את המשימה להיכנס פנימה ולבודד את החלק שבנינו לבין בינת ג'בל. בשלב מסוים, הפלוגה של בנימין (בנג'י) הילמן, שהייתה על הרכס, זיהתה כוח של חיזבאללה. הם ירו לעברם וכנראה גם הרגו אותם. אז התחיל ירי מאסיבי לעברנו: סאגרים, טולרים, טילי נ"ט. הכוח של בנג'י היה ליד אחד הבתים – והוא חטף סאגר ונהרג. גם רפנאל מוסקל, שבנג'י קרא לו שיהיה לידו נהרג, וגם הקשר לירן סעדיה. בארוע אחר במקביל, בפלוגה של סרן ברק חירם, נכנסו לוחמים לאחד הבתים, נתקלו במחבל ונהרגו אותו, אבל הלוחם נדב באלוה נהרג.

"סרן סימנטוב, מפקד הפלוגה השלישית ניהל את החילוץ. זה היה מטורף, אש תופת מכל הכיוונים. החיילים רצו לכיוון הבית – בסיכון חיים – כדי לחלץ את חבריהם. לכל אחד מגיע צל"ש. לוחם נוסף חזר עם אלונקה, הניח אותה באזור הכינוס, ורץ בחזרה לפנות את בנג'י. אז הוא חטף טיל שפגע בו ישירות. לא מצאנו אותו. הטיל קבר אותו מתחת לגדר. ספרנו את הכוח ושוב לא מצאנו אותו. מרדכי עלה בקשר מול האלוף ואמר לו: "אנחנו לא יוצאים עד שלא מוצאים אותו".

"לחיילים היה ברור שלא חוזרים בלעדיו. התחילו חיפושים בלילה תחת אש. חיזבאללה ירה פצצות תאורה. ביום הצבנו תצפיות לשמור על האזור. נכנסנו בזחילה כדי שלא יראו אותנו, מצאנו אותו תחת גל אבנים וחילצנו אותו.

בסיירת התגאו אתמול על גבורת החיילים. לגבי נסיבות הכניסה לקרב – את זה עוד יתחקרו, אבל חילוץ ההרוגים והפצועים, באומץ רב תחת אש, היווה הקלה גדולה עבור הלוחמים. "הם המשיכו לחפש את החבר שלהם, והביאו אותו בחזרה לארץ", אמר אמש קצין בכיר בצה"ל. "אני גאה שאלה החיילים שלנו, שבאומץ לב התעקשו לחפש את החבר שלהם".

למרות ההיתקלות

לוחמי אגוז מתעקשים להילחם

למרות חמשת ההרוגים שהיו ליחידה בקרבות בכפר מרון א-ראס ביקשו כל החיילים והמפקדים לצאת הלילה למבצע. המפקדים ביחידה נדהמו לגלות שלא רק החיילים שלחמו במרון א-ראס מבקשים לשוב ולהלחם, אלא גם שני החיילים שנפצעו קל בקרב, פונו ואושפזו בבית החולים ו"ברחו" מהמיטות כדי לעזור לחבריהם.

מפקד היחידה, סא"ל מרדכי כהנא, שיצא אתמול לפנות בוקר עם כוחותיו ממרון א-ראס, פנה למפקד החטיבה, אל"מ תמיר ידעי, ולא רק שדרש להשתתף במבצע אלא גם ביקש: "תן לנו להיות בחוד". המח"ט ידעי לא התלבט הרבה, הביע אמון ביחידה והציב אותה ככוח החוד של החטיבה למבצע.

אתמול כינס סא"ל כהנא את החיילים ואת המפקדים לשיחה שבה אמר להם: "תושבי מדינת ישראל מחכים שנוציא אותם מהמקלטים. אנחנו צבא הגנה לישראל ואנחנו נעשה הכל כדי להפסיק את הירי. יצאנו החוצה. נחנו. תשתו קצת מים, ואנחנו הולכים להסתער על היעד הבא".

המח"ט אל"מ ידעי ומפקד היחידה סא"ל כהנא מתכוונים להמליץ לשלושה לוחמים לפחות ציון לשבח על אומץ הלב שהפגינו בחילוץ חבריהם. המדובר בלוחם יהונתן-סרגיי וולסיוק שנהרג כשפינה את מפקדו רב-סרן בנג'י ז"ל מפקד הפלוגה שסייע בחילוץ, רס"ן סימנטוב ומפקד הצוות סגן ג'ינו.

מחלצים פצועים משדה הקרב.
אתמול מול מושב אניבים
(צילום: ואני שריד)

פינוי פצועים בהתקלות "אגוז"

קרב הדמים של לוחמי הסי"ר

למרות ההתקלות לוחמי אגוז מתעקשים להילחם

יום לאחר נפילתם של שני חיילי מגלן, גם סירת אגוז ספגה מכה כואבת באותו המקום: הכפר הלבנוני מרון איראס שמצפון לאביבים • מחבלי חיזבאללה שיגרו טילים לעבר לוחמי אגוז: לפחות שניים נהרגו, 5 נפצעו • החילוץ נמשך שעות, תחת אש תופת • שלושה לוחמים נוספים נפצעו בשני מארבים אחרים

"לא יוצאים מכאן עד שלא מוצאים אותו"

— אמר מפקד אגוז לחייליו שחיפשו אחר גופת הברם הנעדר • תחת אש תופת ותוך הפגנת אומץ לב נדיר הצליחו לאתר אותו ולחצו • קצינים בצה"ל: התנהגות החיילים תלמד בשיעורי מורשת קרב • יוסי יהושוע, עמ' 5

סמ"ר יהונתן וולסיק (22) • סמ"ר רמאל מוסקל (21) • סמ"ר לירן סעדיה (21) • סמ"ר נדב באלווה (21) • רס"ן בנימין הילמן (27)

"לא יוצאים מפה עד שלא מוצאים את גופת חברנו"

כוח גדול של סירת אגוז נכנס ביום חמישי לכפר מרון איראס, במטרה לטהרו ממשגרי קטיושות • אכל הקרב הסתבך, וחמישה לוחמים נהרגו • החיילים לא ויתרו וסירבו להתפנות עד למציאת הברם המת • בכיר בצה"ל: האירוע עוד ייחקר, אבל לחיילים מגיע צל"ש

המנון יחידת "אגוז"

למעלה בהר כבר השמש שוקעת
ורוח של ערב פורץ מן החום
סיירת אגוז את הדרך יודעת
כי בה כבר הלכה גם אתמול גם שלשום

כי מי שדרכו עייפה בינתיים
מיום מפרך ומלילה קודר
מחר יחייך לו היום שבעתיים
כי זו תהילת החייל שחוזר

פזמון: לסיירת אגוז יש קליפה קצת עבה
אך לב של זהב והמון אהבה

בינות מטעי חמנית ותפוח
העין פקוחה והדופק הולם
אולי במדרון האוויר שוב מתוח
אבל המושב שממול כבר חולם

מחר יחדור הסיור אל העומק
הלילה יצלה את מימי הירדן
ושוב יעלה מן הסוף והגומא
כשבוקר חדש על ההר ינגן

פזמון: לסיירת אגוז יש קליפה קצת עבה
אך לב של זהב והמון אהבה

רבים הימים שטובלים רק בתכלת
אשר טוב היה במ לפצוח בשיר
אך על דברתנו נזכור במ את אלה
אשר אור היום שוב להם לא יאיר

למעלה בהר כבר השמש שוקעת
ורוח של ערב פורץ מן החום
סיירת אגוז את הדרך יודעת
כי בה כבר הלכה גם אתמול ושלשום

להיות גולנצ'יק

להיות גולנצ'יק זה לראות את הנוף מחלון האוטובוס, ולדעת שגם שם צעדת זה לתפור מטרת קרטון, אבל לנשום את הקרב. לקלל שלוש שנים, ולחשוב שזה לא מספיק, להתעצבן על ההקפצה מהבית, אך להכיר בזכות של היציאה.

להיות גולנצ'יק זה לחלק את האומץ לדרגות שונות של פחד. זו רעות עמוקה, אבל תמיד מגלים יותר. זו אפלה מוחלטת, אבל הלילה לבן. זה לכעוס על החברה שחיכתה ולבסוף עזבה, כי אתה לא בא הביתה, בלי שתדע בעצמך מתי אתה חוזר. להיפצע רק מרסיסי הלב. להביט באנשים עם הכומתות האדומות כאשר לך יש עיניים אדומות.

להיות גולנצ'יק זה הבופור והחרמון ותל פאחר ותל פארס והסולוקי ודגל הדיו באילת, והגולן ולבנון וארץ ישראל כולה. זה לגמור מסע בחרמון כשאתה אוהב את הארץ הפרושה לרגליך.

להיות גולנצ'יק זה עבר הווה ועתיד, וחלום ותקווה, ושקיעות ונחלים, והרים וזריחות, וכוכבים נופלים, ויש מאין, ועייפות מתמדת, ודתיים וחילוניים, וגעגוע וזעזוע, ויד שתמיד אוחזת בנשק.

זה לחשוב קודם על המדינה, ולשאוף תמיד ליותר. זה לא לתת למה שאתה להפריע למי שאתה יכול להיות. הקרקע ספוגה בדם, ואנחנו כאן בשבילכם. לביטחונכם. אוהבים את האנשים. אוהבים את המולדת. נשבעים נצח לירושלים – כי להיות גולנצ'יק זה קודם כל להיות בן אדם.

את המכתב הזה קיבלתי מחיילי גולני. קראתי בו דברים שבני, חייל בגבעתי, אולי לא מבטא, כי הוא אף פעם לא כתב לי מכתב למערכת.

מאיר שלום,

לפעמים מטפסים עלינו בתקשורת, אבל ככה זה. תמיד מוצאים מילים רעות, וכמעט אף פעם טובות. נודה לך אם תפרסם מכתב זה כחודש לפני סוף המסלול שלנו, בתקווה שאנשים גם יבינו אותנו, ולא יתרשמו רק ממה שכותבים עלינו. המכתב הורכב ממילים שבהן כל אחד מחיילי הפלוגה הגדיר מה זה בשבילו גולני. אז:

לאנשים הקטנים עם הצל הגדול: להיות גולנצ'יק זה לקלל את הגשם והבוץ שעכשיו, אבל להתעקש לצאת למארב בלילה. להתקשר לאמא להרגיע, ולהגיד לאבא ש"לא נכון", ואתה בבית שמש ולא בבית לחם.

זה להבין את פחד האזרחים בלי לדעת אם הם מבינים את הפחד שלך. זה להציץ בשמש השוקעת, ולדעת שרק עכשיו מתחיל היום.

להיות גולנצ'יק זה לשאול המון שאלות על המוות, בלי לקבל תשובה אחת על החיים. זה לאבד אחים לנשק, אך לא את התקווה, הטירוף שבעיניים והצלילות שבמחשבה. לשמוע על העבר בלבנון, כשהמחר זה אנחנו באיו"ש.

ולהרגיש תחושת נקם אחרי עוד פיגוע, אבל לא להתאכזר לערבי שבמחסום. להיות גולנצ'יק זה לחלום על חו"ל ולטייל בשטח איי, לתת ביס מהלוף ולחשוב על שווארמה.

וולסיוק יהונתן ז"ל
1984-2006

